

✓ บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้ตัวแบบภาพยนตร์ที่ต่อการเพิ่มพฤติกรรมการตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดโรงเรียนเด็กหญิงพญาไท

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดโรงเรียนเด็กหญิงพญาไท จำนวน 10 คน อายุเฉลี่ย 8 ปี 7 เดือน ซึ่งอยู่ในห้องเรียนเดียวกัน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 5 คน กลุ่มควบคุม 5 คน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 คนได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากรายชื่อที่สอดคล้องกันระหว่างรายชื่อของนักเรียนที่ครูประจำชั้น ผู้สอนวิชาภาษาไทยเล่นว่าเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมการตั้งใจเรียนในห้องเรียนน้อย และรายชื่อจากผลการสังเกตที่ผู้วิจัยสังเกตพบว่าเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมการตั้งใจเรียนน้อย

2. แบบการวิจัย ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และติดตามผลแบบมีกลุ่มควบคุม (ABF Control Group Design)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ภาพยนตร์ตัวแบบแสดงโดยเด็กนักเรียนหญิง จำนวน 24 คน อายุเฉลี่ย 5 ปี 8 เดือนครึ่ง ศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตัวแบบแสดงพฤติกรรมการตั้งใจเรียนในห้องเรียน และได้รับการเสริมแรงจากครูผู้สอนในช่วงเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 4 เรื่อง ความยาวเฉลี่ยเรื่องละ 6 นาที

3.2 ภาพยนตร์สัตว์ในเขาดินวนา จำนวน 4 เรื่อง ความยาวเฉลี่ยเรื่องละ 6 นาที

3.3 แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรม

3.4 แถบบันทึกเสียงที่บันทึกสัญญาณเสียงตลอดระยะ 30 นาที บันทึกสัญญาณเสียงบอกช่วงเวลาการสังเกตพฤติกรรม 20 วินาที และสัญญาณเสียงบอกช่วงเวลาพักเพื่อบันทึกพฤติกรรม 10 วินาที รวม 60 ช่วงเวลา

3.5 เครื่องเล่นแถบบันทึกเสียงสำหรับเสียงทุกฝั่งได้ 2 คน ลายทุกฝั่งห่างกันพอที่จะทำให้ผู้สังเกตทั้ง 2 นั่งห่างกัน 2 เมตร

3.6 เครื่องโทรทัศน์สี 1 เครื่อง

3.7 เครื่องฉายแถบบันทึกภาพและเสียง (video) 1 เครื่อง

4. วิธีดำเนินการ

4.1 ขั้นตอนการ

4.1.1 ศึกษาวิจัยพฤติกรรมการณ์ตั้งใจเรียนในห้องเรียน จากรายงานการวิจัยของลาซาเดอรั (Lahaderne 1968 : 479-496) ซามูเอลส์และเทอร์เนอร์ (Samuels and Turnure 1974 : 29-32) เดไวน์และทอมลินสัน (Devine and Tomlinson 1976 : 163-170) กำหนดนิยามพฤติกรรมการณ์ตั้งใจเรียนในห้องเรียน ประกอบการเขียนบทภาพยนตร์ตัวแบบจำนวน 4 เรื่อง

4.1.2 ถ่ายทำภาพยนตร์ตามบทภาพยนตร์โดยตัวแบบในภาพยนตร์แสดงพฤติกรรมการณ์ตั้งใจเรียนและได้รับการเสริมแรงจากครูผู้สอนในช่วงโมงเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 4 เรื่อง ความยาวเฉลี่ยเรื่องละ 6 นาที ถ่ายทำภาพยนตร์สัตว์ในเขาดิวนา จำนวน 4 เรื่อง ความยาวเฉลี่ยเรื่องละ 6 นาที

4.1.3 ท้าความเที่ยงทางเนื้อหา (content validity) ของภาพยนตร์ตัวแบบ

4.1.4 สัดทำแบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรม

4.1.5 สัดทำแถบบันทึกเสียง บันทึกเสียงสัญญาณตลอดระยะเวลา 30 นาที กำหนดช่วงเวลาในการสังเกตพฤติกรรม 20 วินาที และช่วงเวลาพักเพื่อบันทึกพฤติกรรม 10 วินาที

4.1.6 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยศึกษาการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมร่วมกัน จนได้ค่าความเที่ยงของการสังเกต (K) ระหว่างผู้สังเกตทั้ง 2 สูงกว่า .60 ในการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมแต่ละครั้งติดต่อกัน 3 ครั้ง

4.1.7 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการณ์ตั้งใจเรียนในห้องเรียน ในช่วงโมงเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ลักานแรกรับเด็กหญิงพญาไท และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ขั้นตอนการวิจัย

ระยะก่อนทดลอง (A) สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที

ระยะระหว่างทดลอง (B) นักเรียนในกลุ่มทดลองได้ดูภาพยนตร์ตัวแบบ สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 1 เรื่อง เป็นเวลา 2 สัปดาห์ นักเรียนในกลุ่มควบคุมได้ดูภาพยนตร์สัตว์ในเขาดินวนา สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 1 เรื่อง เป็นเวลา 2 สัปดาห์ และเมื่อดูภาพยนตร์เสร็จในแต่ละวัน นักเรียนทั้งสองกลุ่มเข้าห้องเรียนเพื่อเรียนวิชาภาษาไทยตามปกติ ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที

ระยะติดตามผล (F) สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการตั้งใจเรียนในห้องเรียนเป็นการติดตามผล หลังจากยุติการให้ดูภาพยนตร์ตัวแบบแล้ว 1 สัปดาห์ เป็นเวลา 1 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที

5. ความเที่ยงของการสังเกต

หาความเที่ยงของการสังเกตจากข้อมูลที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้บันทึกไว้ โดยใช้สูตรเคปปา คือ

$$K = \frac{P_o - P_c}{1 - P_c}$$

นำข้อมูลที่มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ .60 ขึ้นไป มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์จำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยจำนวนร้อยละของพฤติกรรมการตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนทดลอง ระยะระหว่างทดลอง และระยะติดตามผล
2. เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของพฤติกรรมการตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนใน

กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และแสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยจำนวนร้อยละของพฤติกรรมกา
 ตั้งใจเรียนในห้องเรียนเป็นรายบุคคลเป็นกราฟเส้นตรง

3. วิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนร้อยละของพฤติกรรมกาตั้งใจเรียนในห้องเรียน
 ในระยะระหว่างทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร
 t-independent

ผลการวิจัย

ผลการทดลองปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของจำนวนร้อยละของพฤติกรรมกาตั้งใจเรียนใน
 ห้องเรียนในระยะระหว่างทดลองและระยะติดตามผลของนักเรียนในกลุ่มทดลอง สูงกว่าในระยะก่อน
 ทดลองที่ .05 แสดงให้เห็นว่าการใช้ตัวแบบภาพยนตร์กับนักเรียนในกลุ่มทดลองสามารถเพิ่มพฤติกรรม
 กาตั้งใจเรียนในห้องเรียนได้ และพฤติกรรมกาตั้งใจเรียนในห้องเรียนยังคงมีสืบเนื่องจนถึง
 ระยะติดตามผล

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มระยะติดตามผลเป็น 1 เดือน หรือ 3 เดือน เพื่อทราบผลการเปลี่ยนแปลง
 พฤติกรรมกาตั้งใจเรียนในห้องเรียนชัดเจนขึ้น
2. ควรศึกษาผลของการใช้ตัวแบบภาพยนตร์ในการเสริมสร้างพฤติกรรมพึงประสงค์
 อื่น ๆ ทั้งในกลุ่มนักเรียน ในสถานแรกรับเด็กหญิงพญาไท และในกลุ่มนักเรียนอื่น ๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย